

Finnið hasa milliúnina!

TAÐ hevur alla tíðina ligið í luftini, at landskassin skuldi rinda kostnaðin av millumbylgjusendaranum. Tí hevur útvarpið ikki gjørt annað enn rætt, tá tað avmarkaði senditíðina á millumbylgju á nýggj-árinum.

FYRST í áttatiárunum varð nógv tosað og skrivað um ein nýggjan millumbylgjusendarara, so sjómenninir eisini hoyrdu útvarpið um kvældið. Málið hevði sjálvandi eisini politiskan áhuga og javnaðarflokkurin hevði tað eisini í valskrá síni.

LONGU í valskeiðnum 1980—84 vórðu ymsar kanningar gjørdar og seinni varð avgjørt at byggja nýggjan sendara í Akrabergi. At hann so gjørdist nógv dýrari enn ætlað, er ein onnur søga. Men øll — bæði sjómenn, føroyingar í grannalondunum og fólk í

teimum bygdum, har FM-sendarin nærum ikki hoyrist — fegnaðust.

TALAN var um eina vælferðartænastu til sjófólk okkara og føroyingar í grannalondunum, og peningur var eisini settur av til rakstur av sendaranum á síðstu figgjarlóg. Men nú er játtanin lögð um til stuðul til útvarpið fyrri at reka sendaran. Hesin stuðul er tó minni enn helvt av rakstrar-kostnaðinum.

ÚTVARPIÐ fær frammanundan einki á figgjarlógini. Og tey flestu munnu geva útvarpsleiðsluni rætt, tá hon avgjörði ikki at taka fleiri sendingar av skránni og siga fólk upp fyrri at hava millumbylgju-una frá. Tað hevði bara verið eitt stórt afturstig.

NÚ eru so politikarar farnir at rakna við. Í seinna lagi kanska. Vit eiga at ganga út frá, at lögtings- og landsstýr-ismir hava sett seg so mikið nógv inn í figgjarlógargrupp-

skotið og viðmerkingarnar til tað, at hetta áttu tey at havt lagt merki til.

Í ØLLUM førum hevur lögtingið eisini latið ta viðmerkingina í álitinum til figgjarlóg fara aftur við borðinum, at hesir stovnarnir — t.e. útvarp og sjónvarp — »eiga at stremba eftir at vera sjálvsfiggjandi«!

ÚTVARPIÐ er nærum sjálvsfiggjandi, men hvussu hava hesir garparnir í figgjarnevndini hugsað sær, at eitt alment sjónvarp kann vera sjálvsfiggjandi? Hægri hyggjara-gjald? Fleiri handilslýsingar? Handilslýsingar, sum onga-staðni verða hildnar at vera gagnligar fyrri eitt alment sjónvarp!

UM tað er mentapolitikkur Fólkaflaksins, at loftmiðlarnir skulu vera sjálvsfiggjandi, vita vit ikki. Men ikki halda vit, a t tað er í samljóð við mentapolitikk Javnaðarflok-sins, at hesir stovnar skulu

vera sjálvsfiggjandi. Tað letur seg bart út ikki gera, um vit seta nøkur sum helst hóskilig krøv til nøgd og góðsku.

ÚTVARPIÐ og sjónvarpið eru — ella skuldu verið — okkara fremstu mentastovnar. Tað eru teir, sum skulu bera alt tað, sumf er fram, arbeiði eins og leikur, víðari til restina av Føroya fólk. Tað eru hesir stovnar, sum skulu bjóða útlandsku rásunum av. Og tað letur seg ikki gera uttan at øll gjalda tað í felag umvegis landskassan.

FINNIÐ tí eisini hasar báðar milliúnirnar afturat, so millumbylgjusendarin kann senda í fullari styrki, og útvarpið kann halda fram at senda við tí nøgd og góðsku sum tað ger í dag! Gevið heldur útvarpinum og sjónvarpinum høvi at menna seg enn seta slíkar óneyðugar fótonglar!

sosigatey

Dimmalætting

DALEBLAÐIÐ

KRUSUR

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐSTÍÐ

Dimma og nýggja árið

Dimma heldur lítið um nýggjársoðu lögmanns í ár. Blaðið heldur røðuna vera alt ov bjartskygda og skivar:

"Eins lítið og tað hjálpir bert at vera dapurskygd, so botir tað heldur ikki um støðuna bert at vera bjartskygd. Løgmaður royndi at birta upp undir bjartskygnið í nýggjársoðuni um batnandi víðurskipti seinni í ár, og gævi so varð. Sama royndi næstimaður hansara í fjør, tá hann boðaði frá, at seinna árshelmingur fór at merkjast framgongd í føroyska búskapinum. Tíverri var úrs-litið tað mósetta".

Bláðið heldur fyrri, at sum tíðirnar eru, so eru politikararnir noyddir at seta tæring eftir tæring og heldur fram:

"Nú ið sonevnda sjálvsstýrslógin, yvirtøka av undirgrundini og onnur frábøðað meiri og minni óviðkomandi ella óneyðug mál hjá hesi landsstýrissamgongu fara at nærkast, við ókendum og helst hættisligum avleiðingum fyrri framtíð Føroya og føroyinga, so kann byrjanin av árinum hjá árinum einum av tess almennu stovnum, Útvarpi Føroya við lutvísari steinging av nýggja millumbylgjusendaranum vera ein lærupeningi."

Tað er Dimma og sambandinum líkt at skýra neyðugar broytingar í okkara ríkisrættarlígu støðu, nú Danmark verður nærri og nærri knýtt at EF og yvirtøku av undirgrundina fyrri óviðkomandi og óneyðug mál. Har livir tann forðaða konservatism-an og "lade stá til" polit-

ikkurin í besta blóma. Tað er so ikki sambandið, sum í lotuni stingur út í kortið landsins politisku kós-tianbetur. At kalla yvir-tøku av undirgrund fyrri óviðkomandi og óneyðuga er typiskt fyrri sambands-líðið. Vit skulu jú helst einki hava at siga yvir egnum víðurskiptum. Best var um danir og aðrir út-lendingar bestemmaðu tað heila. So spardu vit jú tær kreftirnar og teir peng-arnar. Nei góða Dimma. Vit skulu hava avgerðar-rættin til okkara undir-ground - ongantið ov skjótt, soleiðis at tað vera vit, sum avgera, hvussu skal farast fram í samband við framtíðar oljuleitin og móguliga oljuvinnu.

Hvat viðvíkur skriv-ingini um millumbylgjusendaran, so kunnu vit har-afturímóti vera samdir við Dimmunu. Tá tað líkist

rætt og slætt ongum at gera eina so stóra fløgu fyrri síðani ikki at skula brúka hana. Hevði onnur og bílgari útbygging - eitt nú við minni millum-bylgjusendara ella við stuttbylgju - ikki verið ein nógv betri loysn frá byrjan av. Tað er sjálvandi rætt at vera efríklókur, men hetta minnir ikki sørt um eina fadesu. Tú byggir fyrst eina dýran sendara og spyr so aftaná, um tú hevur ráð at brúka hann! Dýrur lærupeningur skivar Dimma, og tað skal hon hava rætt í. Men at yvirtøkuætlanir hjá landsstýrinum av eitt nú undirgrund skulu gerast uppáttur dýrari lærupeningur kunnu vit á ongan hátt geva sama blað rætt í. Har eru vit so botn ósamd.

Nýroyndir

Í hesum tíðum har nógv sær so dapurt út og stórur partur av flotanum ikki fær nóg mikið av fiski átti tað at verið lagamanni at roynt nýggjar leiðir bæði undir Føroyum og í altjóða sjógv. Ein skuldi trúð, so lítið okkara øki er, at allir móguleikar eru troyttir. Men so er ikki. Besta dømið um hetta var hugskotið ein spanskur veiðutjóvur gav okkum, nevniliga at royna eftir kalva og havtasku við

gørnum úti á djúpum vatni. Ein fiskur, sum lítið verður gjørt burtur úr, er stínglaksurin. Hví gera vit ikki meira við at veiða hann, nú góður prísur fæst fyrri hann! Tað almenna átti at stuðlað og harvið stím-bra privatmenn, reiðarar og fiskimenn, til at farið undir royndir av um-rødda slag. Tað er nú hetta skal gerast og setið skjótt á ongantið og skjótt.

Bingotølini:

2 45